

பேசும் ஓவியங்கள்

த. கோவேந்தன்.

வானம்பாடி வெளியீடு,
வேலூர்.

முன்னுரை.

வீரமுண்டோ ? மதன்கை அன்பினால்
எழுத்து வீழுகைக்கு
நேரமுண்டோ ? வஞ்சி நேரப்பட்டகாலை
இந்நெஞ்சை விடப்
பேரமுண்டோ ? சொல்லொண்ணாத
காமப்பெரு நெருப்புக்கு
நரமுண்டோ ? ஐயனே ! என்ன
பாவம் இனிச் சொல்வதே !

கம்பர் மகன் - அம்பிகாபதி.

கூடாதா ?

—

பெண்ணரசே ! பெண்ணரசே ! திரும்பக் கூடாதா ? என்
பித்துமனத் தன்புணர்வை விடும்பக்கூடாதா ?

கண்மணியே காவியமே வரவும் கூடாதா ? நின்
காதல் மொழியின் யாழ்குரலை தரவும் கூடாதா ?

தண்டமிழே இசைவடிவே ! நெருங்கக் கூடாதா ? நான்
தாமரைமொட் டிதழிலே தேன் அருந்தக்கூடாதா ?

வெண்ணிலவே நின்னழகில் களிக்கக் கூடாதா ? நின்
விருந்தினராய் இன்பக்கடல் குளிக்கக் கூடாதா ?

பொழியும் காதல் விழிப்பாட்டை உண்ணக்கூடாதா ? நின்
பொங்கி எழும் வனப்புடலை எண்ணக் கூடாதா ?

மொழியும் இசைத் தேனலையில் உலவக் கூடாதா ? நான்
முத்தமிட்டு முத்தமிட்டுக் குலவக் கூடாதா ?

எழில்தோளில் இணைந்துள்ளில் படரக் கூடாதா ? நாம்
இன்பவாழ்வுக் காதைதனைத் தொடரக் கூடாதா ?

வழிகாட்டி வள்ளுவத்தைப் படிக்கக் கூடாதா ? நாம்
வாழ்க்கைக்கலை நாடகத்தை நடிக்கக் கூடாதா ?

நாணம் என்ன ?

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

காணக்காண இன்பம் நல்கும்
கலைவிழியின் மனமொழிகள்
பூணணிந்த புதுப்பெண்ணைப்போல்
பூவில் மறைந்த தேனிகைப்போல்

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

முன்னும் பின்னும் தெரியாதா ?
உறவு முறையும் புரியாதா ?
அன்பு கொண்ட நெஞ்சினுக்குள்
அலைபவனும் நானல்லவா ?

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

வானம்பாடிக் குருவியைப்போல்
வன்னக்குயில் தேனிசைபோல்
நானொழுதும் பாட்டிசைக்கும்
நல்லமுதே ! பொன்மயிலே

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

தனித்திருந்தால் நகைக்கின்றாய்
தவிப்பினாலும் துடிக்கின்றாய்
எனினும் பிறர் கண்டுவிட்டால்
இளமான்போல் மறைகின்றாய்

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

தொட்டு தொட்டு பயின்றதெலாம்
தொலைவிருந்து பார்த்ததெலாம்
நட்புறவின் செயல்களன்றோ
நானுனக்கு என்பதன்றோ

நாணமென்னடி — பெண்ணே
நாணமென்னடி ?

தயிர் கொண்டு வந்த தையல்

முள்தயிரைக் கையிலேந்தி

முகத்தினிலே முறுவலேந்திக்

களிப்புடனே பெண்ணரசி வந்திட்டாள் — அவள்

காதல் பாடல் விழிகளிலே தந்திட்டாள் !

கிளியளகுச் செவ்விதழ்கள்

கேண்மைமிகு சொல்பிழற்றி

உளிபடாத சிற்பமவள் வந்திட்டாள் — அவள்

ஒப்பிலாத காதலன்பைத் தந்திட்டாள் !

வானவில் குழம்பெடுத்து

வன்னக்கலை ஓவியத்தில்

நானெழுதும் புத்துருவாய் வந்திட்டாள் — தன்னில்

நம்பிக்கையை வைத்திடெனத் தந்திட்டாள் !

கானகத்துத் தென்றலிலே

கலந்துவரும் தேன்மணம்போல்

பூநகைகொண் டென்னருகில் வந்திட்டாள் — மனப்

புத்துணர்வைக் கொள்களனத் தந்திட்டாள் !

கூந்தல் கோலம்

கூந்தல் அவிழ்ந்து குலுங்கையிலே நெஞ்சம்
கூத்திட் டுவந்து களித்திடுதே ! — கடல்
ஏந்தும் அலைச்சுருள் வண்ணத்திலே குழல்
இன்பக் குதிப்பினை ஊட்டிடுதே ! — அடி
நீந்தும் நிலாவொடு நீலமுகிற்குலம்
நேர்பட்டதாய் முனம் தோன்றினையே — உனை
மாந்த வருகென தாழ்ந்துவரவேற்கும்
மாலுளம்போல் தவழ்ந்தாடிடுதே !

(கூந்தல்)

பின்னிமுடியாத கூந்தலிலே உள்ளம்
பின்னிக்கிடந்திசை பாடிடுதே ! — அடி
அன்புடையான் கண்ணில் அன்பின் இசைவெலாம்
அன்புக்குகந்த அரும்பொருளோ ! — புகழ்
வண்ண மயில்தோகைவட்டமிட்டாடல் போல்
வார்கூந்தலோ டுன்னைக் காண்கையிலே — உடன்
என்னை இழக்கிறேன் அன்பின் சிறகினால்
இன்பவான் எல்லையில் நீந்துகிறேன்

(கூந்தல்)

நா ம் இ ரு வ ர்

நாம் இருவர் ஒன்று சேர்ந்து
நடந்துவரும் போது — கொள்ளும்
நன்மகிழ்வின் இன்பத்தினை
நவில உவமை ஏது ?

பூம்பொழிலில் துள்ளியாடும்
புத்திளமை மான்போல் — ஒரு
காம்பலர்ந்த இருமலராய்
களித்துவந்தோம் தேன்போல் !

தோளிளோடு தோள் உராய்ந்து
தோய்ந்துவரும் போது — நமில்
துளிர்ந்து மலரும் உணர்ச்சினை
சொல்ல மொழியும் ஏது ?

மூளுமனக் கனவிரண்டும்
மொழியில் ஆடிப்பாடி — நமில்
முத்துமுத்தாய் காதல் அலை
முழங்கியதே கோடி !

விழி நான்கும் நமை மறந்து
விருந்தருந்தும் போது — விளை
வேட்கைக்கிண விளம்புதற்கு
வையமீதில் ஏது ?

மொழிமிழற்றி அயரும்உலா
முட்டுமனத் தின்பம் — கொண்டோம்
மூதுலகம் எவ்வழியில்
முட்டிவிடும் துன்பம் !

மெய்யன்பு

கோடிமயிற் கூட்டத்திலே
குஞ்சுமயில் தாயைத்
தேடிகண் டுவப்பதைப்போல்
தேடி கண்டாய் என்னை !
ஓடிவரும் குற்றலத்தேன்
ஒளிப்புனலின் கூத்தில்
ஆடி மகிழ்ந்தினிப் பதைப்போல்
அணைத்துக்கொண்டேன் உன்னை !

உயர்ந்துயந்து வானுலாவி
இசைக்கும் வானம்பாடி
மயற்சி இன்றி கூடெய்தல்போல்
மொய்த்தெனையே என்னை !
நயமிகுந்த கலையுணர்வு
நல்குசங்கப் பாடல்
பயன் தெரிந்த சுவைஞனைப்போல்
படித்துணர்ந்தேன் உன்னை !

கண்ணிறைந்த மலர்கள்பல
கயத்திருந்த போதும்
வெண்டாமரைகொள் கலைமகள்போல்
விரும்பிகொண் டாய்என்னை !
விண்கதிர்கள் பலவிருக்க
வேண்டிடாது ஞாயிற்
றொண்கதிர்க்கே மகிழ்மரைபோல்
உவந்து கொண்டேன் உன்னை !

தாய்உடலில் தடமுலையைத்
 தழுவி அமுதம் உண்ணும்
 சேயின் அருமைத் திறத்தினைப்போல்
 சிரித்துக்கண்டாய் என்னை !
 ஆய்வுக்கள ஆடியிலே
 அறிந்தபுதுமை கொண்டு
 தோய்ந்ததிலே புகழ்பெறல்போல்
 துணைகொண்டேன் நான் உன்னை !

கலையுணர்வு பலர்க்கிருந்தும்
 கற்பனைப்பொற்சிறகு
 புலவன் மொழிக் கிணைவுறல்போல்
 புணர்ந்துகொண்டாய் என்னை !
 பலமொழிகள் கற்றிருந்தும்
 பழகுதாயின் மொழிபால்
 நலனுகரும் உயிர்உளம்போல்
 நானிணைத்தேன் உன்னை !

அருந்தமிழ்நூல் பலவிருந்தும்
 அரியநூ லென்றேத்தத்
 திருக்குறளைத் தேடிடல்போல்
 தேடிக்கொண் டாய் என்னை !
 வரும்புகழ்க் கெழுதிடாத
 வண்ணப் பாடல்சிற்பம்
 கருத்துணர்ந்து தருவதொப்ப
 களித்துக் கொண்டேன் உன்னை !

இ ள ங் கு த லே இ சை

பாடொரு பாட்டெனக் கேட்ட அளவினில்
பண்ணமிழ் தூட்டினையே — அடி
நாடொறும் அவ்விசை நல்கி எனைஉனில்
நல்லின்பம் கூட்டாயோ? — பூக்
காடமர் பொற்குயில் காலம் தவறி ஓர்
காலத்தில் பாடாதே — அதற்
கீடெனச் சொல்லிடில் அவ்விசைச் சொற்பொருள்
ஏந்தி இசைப்பதுண்டோ?

தேனார் இசைக்கடல் சீத ஒளிபொழி
தேன்மதி கண்டதுபோல் — பொழிற்
காணற் றமிழ்திசை கல்லொடும் பூவொடும்
காதல் மொழிதரல்போல் — மணப்
பூநாடிக் கள்ளுணும் பொன்வண்டினமுரல்
பொங்கிடும் யாழ்இசைபொல் — அடி
மானே இளங்குத லைமொழி இன்னிசை
மண்டி மயக்கும் எனை!

ந ல னு ம் ந ய மு ம் !

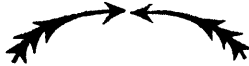

முகர்ந்தளித்த மலரெடுத்து
முகரும் போதினில் — நின்
அகமலர்ந்த கனவனைத்தும்
அதில் இனிக்குதே !

குவளைகொண்ட நீரருந்தி
கொடுத்த போதினில் — நின்
உவமை இலா இதழ் இனிப்பே
ஊறிப் பொங்குதே !

கனிவாயால் கனிகடித்து
கனிந்தளிக்கையில் — நின்
கனிஉடலின் சுவையனைத்தும்
கனிப்பளிக்குதே !

புலவன்தொட்டப் பொருளைத்தும்
புகழ்பெறல்போலே — காதல்
நலன் நுகர்ந்த பொருளைத்தும்
நயம் சிறக்குதே !

யாது மாகி நின்றாய் !

பாட்டெழுதிட[ு]தாளெடுத்திடில்
பாவையே நின் எண்ணம் ! — மொழி
ஒட்டத்தின்பினர் காதலின்மன
உயிர்உருக்கிய வண்ணம் !

திரையினில் எழில் ஓவியத்தினைத்
தீட்டிடில் அதில் நீயே — சிறு
வரைவிலும் உடல் நெளிவழகினை
வகுத்துணர் வளிப்பாயே !

யாமெடுத்திசை மனந்தழுவையில்
யானென முனம் நிற்பாய் — பண்
ஏழிசைதொறும் காதலின்மொழி
இணைத்துவப்பைப் பொற்பாய் !

கல்லெடுத்துரு[ு]செதுக்க எண்ணிடில்
கற்பனைக்குணைத் தருவாய் — உளி
மெல்லியல்புடன் நடமிடுகையில்
மிதந்து சிற்பமாய் வருவாய் !

கா த ன் மை

உனக்கெனக்கும் அமைந்தகாதல்

உறுதி வாய்ந்தது — நம்

உளம் நிறைந்தது

கனவுபோல்தோன்றி மறையும்

கற்பனை இல்லை — வெளிக்

கானல் நீரில்லை !

பொன்னில் உறையும் மின்னொளிபோல்

புகழ் நிறைந்தது — மறைப்

புதிர் தீ விரைந்தது

வன்மலர் வாசம்போல

வளம் நிறைந்தது — தேன்

வண்மை சிறந்தது !

விண்நிறைந்த கோள்முதல்போல்

வியப்பொளிர்வது — நல

விருந்தளிப்பது !

உண்முகத்துச் சிந்தனைப்பண்

ஓங்கு காவியம் — மனம்

தேங்கு ஓவியம் !

பொன்னெடுத்துத் தீயிலிட்டு
புத்துணவினால் — உளப்
புத்துணர்ச்சியால்

மின்னும்பல அணிகலன்கள்
விரியச்செய்யினும் — அதன்
மேன்மை குறையுமோ ?

காதல் தீயில் வாழ்வின் மூசை
கனம் உருக்கியே — கலை
கமழ வார்த்திடில்

ஓதரிய நின்வடிவம்
உருவ மாகிடும் — நீ என்
உருவமாக்குவாய் !

முத்தம்

தேனாரசைச் தமிழைத்தரு
திருவாழ் இளங்குதலை
தித்தித்திடும் கனிவாயிதழ்
தினைக்கத்தரும் முத்தம் !
ணனாரசை உயிரும்உள
உணர்வும் எழிற் கணவும்
உணர்ச்சிப் புயலாகி இதழ்
தென்றல் கமழ் முத்தம் !
வானாரசை குளிர் திங்களில்
செவ்வாய் மலர்ந் தினித்தே
வந்தென்மடி நகையாடியே
வழங்கும்கனி முத்தம் !
நானூர், அவள் யாராமென
எண்ணுதுயிர் ஒன்றும்
நட்பின்மனப் கோப்பாய் இதழ்
நான்கின்திணி முத்தம் !
ஆனாதுமல் காலம்செலுந்
இளமைசெலுந் ஆனால்
அன்பின் அணைப் பின்பிபையநிலை
அச்சாக்கிடும் முத்தம் !
தானூர்ந்திசைப் பொன்னிப்புனல்
தழுவத்தளிர் புலம்பீபால்
தன்னேரிலா வாழ்வின் சுவை
தருமால் இதழ் முத்தம் !

